

Operační systémy

5. cvičení

Jiří Zacpal

KMI/ZVT – Základy výpočetní techniky

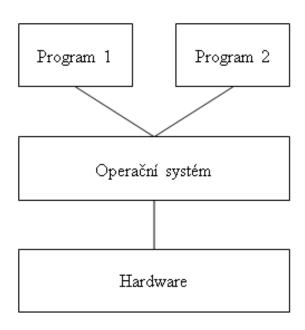
Operační systém

Co to je operační systém

- základní softwarové vybavení počítače rozhraní mezi uživatelem a hardware počítače
- umožňuje programům (aplikacím) běh na/v počítači pomocí programového rozhraní (API) a uživatelům práci s počítačem pomocí svého uživatelského rozhraní (UI) a programů
- cíl: snadné a efektivní využití počítače (pro uživatele i aplikace)
 - víceméně protichůdné požadavky dříve důraz na efektivitu (a vůbec možnost), nyní spíše snadnost
 - kompromis, závisí na způsobu využití a typu počítače
 různé OS
- poskytuje abstrakci (funkcí) hardware počítače, odstiňuje uživatele a aplikace od hardware

Operační systém

- Virtuální počítač OS prostředník mezi hardwarem a aplikačními programy
- Správa prostředků OS přiděluje a odebírá systémové prostředky procesům

Části OS

- jádro (kernel) vlastní OS,
- základní obslužné programy pro práci s OS a zdroji počítače, např. administrátorské a diagnostické nástroje, diskové utility, programy pro práci se zařízeními, sítí apod.
- uživatelské rozhraní (UI) součást OS (jádra?)
 nebo programy? -> záleží na typu OS,
 neinteraktivní (dávkové), interaktivní textová
 konzole s interpretem příkazů (shell) nebo
 grafické s okenním systémem

Jádro

- Jádro je základním kamenem operačního systému. Zavádí se do operační paměti počítače při startu a zůstává v činnosti po celou dobu běhu operačního systému.
- Druhy:
 - Monolitické jádro jádro je jedním funkčním celkem. Tento typ jádra je použit v operačním systému UNIX.
 - Mikrojádro jádro je velmi malé a všechny oddělitelné části pracují samostatně jako běžné procesy.
 - Hybridní jádro kombinuje vlastnosti monolitického jádra i mikrojádra. Tento typ jádra je použit u operačních systémů Windows.

Typy OS

- univerzální pro desktopové a přenosné počítače typu PC, servery, mainframe aj.
- embedded specializované pro embedded zařízení, dnes i upravené univerzální (např. Linux, MS Windows)
- reálného času zaručení vyřízení požadavku/odpovědi v pevně daném čase, např. VxWorks, QNX, upravené univerzální (např. RTLinux, MS WindowsCE) i HW řešení, např. pro řízení strojů
- distribuované pro běh současné na více počítacích, simulace např. jedné společné paměti, pro počítačové klastry (cluster)
- dnes nejvíce používané: na desktopových PC MS Windows (majoritní), Mac OS X, GNU/Linux, Unix, na (síťových) serverech unixové, na embedded zařízeních různé (MS Windows, Linux)

Linux

- Linux je označení pro jádro operačního systému. Na počítači se setkáte s tzv. distribucí.
- Nejznámější distribuce:
 - Debian Jedna z nejstarších distribucí
 - Fedora Sponzoruje firma Red Hat, jejíž distribuce je na tomto systému založena.
 - Slackware Jedna z prvních distribucí, vhodná spíše pro pokročilejší uživatele.
 - Mandriva (dříve Mandrakelinux) Tato distribuce používá balíčkovací systém RPM.
 - SUSE Původně samostatná distribuce, později koupena firmou Novell.
 - Ubuntu Tato distribuce vhodná pro začátečníky vychází z Debianu.

Windows

- Operační systém (či správně operační systémy)
 Windows jsou asi nejznámější operační systémy.
- Druhy:
 - Windows pro DOS
 - 3.1x (1992)
 - Win 95, 98, Me
 - Windows NT (1993)
 - Win 2000, XP, 7,8
 - Windows CE
 - Windows Mobile, Windows Phone

Vykonávání instrukcí

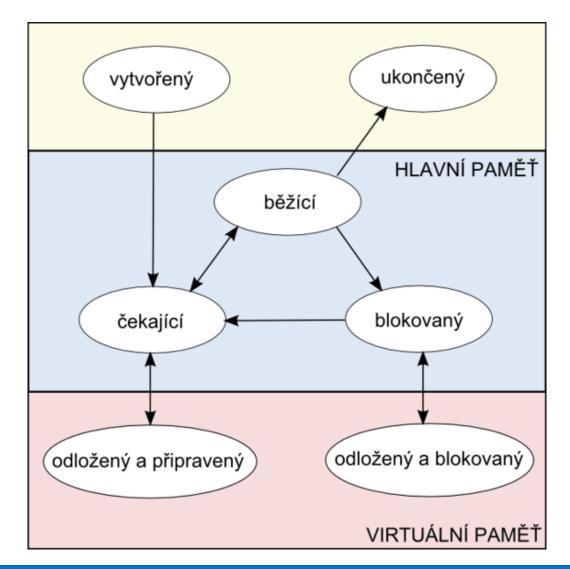
- program = sekvence (binárních) kódů instrukcí, registrů procesoru a dat (čísla, texty, hodnoty adres do operační paměti a vstupně/výstupních zařízení)
- stejná (RISC) nebo proměnná (CISC) délka kódů instrukcí 1 až 2 byty
- operandy = parametry instrukcí, registry a data, specický počet (obvykle 0 až 2), přípustné kombinace pro každou instrukci
- výsledek instrukce často ukládán do prvního operandu
- vykonávání instrukce
 - trvá určitý počet taktů (na vnitřní frekvenci procesoru), jednotky až desítky
 - až 7 fází: např. načtení, dekódování, načtení operandů, provedení, uložení výsledku
 - pipelining částečně současné provádění instrukcí, fáze za sebou, nelze vždy, např. podmíněné skoky

Procesy

Procesy

- Proces je spuštěný program
- Vlákno je prvek reprezentující vykonávání kódu procesu. Neformálně řečeno, vlákno je "vykonávání kódu", zatímco proces je "paměť a další prostředky".
- Stavy procesů:
 - Vytvořený (created)
 - Běžící (running)
 - Připravený (ready)
 - Blokovaný (blocked)
 - Ukončený (terminated)

Stavy procesů

Plánování procesů

- Plánování procesů řeší výběr, kterému následujícímu procesu bude přidělen procesor a proces tak poběží.
- Tuto úlohu má na starosti plánovač (scheduler), který je součástí operačního systému.
- Plánovače používají dvě základní strategie:
 - cyklickou obsluhu každému procesu je přiděleno stejné časové kvantum
 - systém priorit každý proces má určitou prioritu s tím, že procesům s vyšší prioritou je přidělován procesor přednostně
- V praxi se používá kombinace obou strategií

Přepnutí kontextu

- Při přepínání procesů je nutné, aby proces po opětovném spuštění pokračoval od stejného místa, ve kterém byl přerušen a aby v procesu až na časové zpoždění nebylo poznat, že k přerušení došlo => přepínaní kontextu
- uložení kontextu (anglicky context save) kompletní uložení stavu procesu
- obnovení kontextu (anglicky context restore) zpětné načtení stavu procesu do procesoru
- změna kontextu (anglicky context switch) uložení kontextu jednoho a obnovení kontextu druhého

Komunikace a synchronizace

- pro procesy a pro vlákna
- procesy jsou paměťově oddělené (každý má svoji přidělenou paměť) - komunikace pomocí speciální sdílené paměti a posíláním zpráv
- vlákna sdílejí paměť procesu komunikace pomocí sdílení paměti -> soupeření (race) o sdílenou paměť a jiné zdroje počítače, zvláště při více procesorech
- chyba souběhu (race condition) = chybné pořadí běhu vedoucí k nekonzistetním stavům při konfliktních operacích, např. čtení-zápis - fáze operací (i instrukcí procesoru) např. čtení z paměti, operace, zápis do paměti

Synchronizace

- určení specifického pořadí běhu
- atomické operace = nedělitelné, nepřerušitelné, sekvenčně prováděné (ty konfliktní), např. nastavení nebo inkrementace atomické proměnné, použití pro implementaci tzv. synchronizačních primitiv
- synchronizační primitiva: zámek (mutex), semafor (počítadlo), kritická sekce, událost, monitor a další
- hardwarová podpora: atomické instrukce procesoru (testand-set, fetch-and-add, compare-and-swap aj.), zakázání přerušení (při jednom procesoru), preempce (při více procesorech)
- softwarové implementace: Dekkerův (1965), Petersonův (1981) algoritmus, vyžadují atomické uložení hodnoty do proměnné
- implementovaná a poskytovaná OS, ale i využívaná v rámci samotného OS!

Uváznutí (deadlock)

- vzájemné čekání na výlučně vlastněné zdroje (např. chráněné zámky) při modelu využívání "požadavek na přivlastněnípoužívání-uvolnění"
- podmínky vzniku:
 - 1. výlučné vlastnictví,
 - 2. čekaní při vlastnictví jiného,
 - 3. vzájemné (cyklické) čekání,
 - 4. nemožnost preempce (násilné odebrání prostředku)
- řešení deadlocku:
 - neřešení (ignorování),
 - detekce a zotavení,
 - prevence (zamezení vzniku, tj. nenaplnění podmínek),
 - vyhýbání se (přidělování prostředkù tak, aby nenastaly podmínky)
- dnešní OS neřeší (ignorují)

Správa operační paměti

Správa operační paměti

- S operační pamětí souvisí především tyto funkce, na kterých se podílí hardware a operační systém:
 - přidělování (alokace) a uvolňování (dealokace) paměti procesům na požádání
 - udržování informací o obsazení paměti
 - zabezpečení ochrany paměti zabránění přístupu procesu k paměti mimo jeho přidělený region
 - realizace virtuální paměti

Přidělování operační paměti

- Operační systém může přidělovat procesům buď:
 - souvislé úseky paměti
 - přidělování pevných bloků paměti
 - přidělování bloků paměti proměnné velikosti
 - nebo malé bloky paměti stránky
 - fyzický adresový prostor rámce
 - logický adresový prostor stránky
 - Kdykoliv proces přistupuje do paměti, je logická adresa hardwarově přeložena na fyzickou adresu

Virtuální paměť

- Operační paměť (zde se jí říká primární) rozšířena o místo na pevném disku (sekundární paměť), které je sice výrazně pomalejší, ale také výrazně lacinější
- Systém virtuální paměti funguje stejně jako stránkování, jen fyzický prostor je rozšířen o místo na disku
- Při přístupu procesu ke stránce, která není v primární paměti zajistit její nahrání do primární paměti.
- Pokud není v primární paměti volné místo, je nutno ještě nějakou stránku z primární paměti přemísti do sekundární. Tomuto procesu se říká swapování.

Souborový systém

Souborový systém

- Úkolem operačního systému je především:
 - Umožnit procesům ukládat velké množství informací obvykle ve formě souborů.
 - Umožnit přístup k těmto informacím všem procesům, které o to požádají.
- Aby bylo možné tyto úkoly správně plnit, musí být data ve vnější paměti nějak organizována.
 Organizaci těchto dat se říká souborový systém.
- Nejčastější způsob organizace dat je pomocí hierarchického uspořádání souborů a adresářů.

Souborový systém

- Pevné disky jsou obvykle na fyzické úrovni rozděleny na oddíly (partitions).
- Souborový systém se rozkládá jen na konkrétním oddílu a ne na celém disku.
- Operační systém vnímá jednotlivé oddíly jako tzv. svazky (volumes), které se do systému připojují pomocí tzv. mountování (mounting).

Soubory

- Soubor je pojmenovaná posloupnost bytů, která je uložena na nějakém datovém médiu (pevný disk, CD disk, flash disk, ...)
- Každý soubor je charakterizován svým jménem.
- Část jména, která je za znakem "", se nazývá přípona názvu souboru.
- Většina operačních systému podporuje různé druhy souborů. Nejzákladnější rozdělení je na:
 - Normální soubory soubory, které obsahují uživatelské informace. Tyto se pak rozdělují na textové a binární soubory.
 - Adresáře systémové soubory, které udržují strukturu souborového systému.

Atributy souboru

- Atributy další informace o souboru:
 - délka velikost souboru v počtech bajtů,
 - přístupová oprávnění kdo smí se souborem pracovat (čtení, zápis, ...) pro uživatele a skupiny,
 - vlastník uživatel vlastnící soubor (též skupina),
 - časové informace (čas vytvoření, čas posledního přístupu k souboru, čas poslední změny v obsahu souboru, ...).
- Tyto atributy jsou většinou uloženy v adresáři, ve kterém je soubor uložen

Adresáře

- Adresář je zvláštní druh souboru, který obsahuje množství záznamů
- Každý záznam se týká jednoho souboru (normálního nebo adresáře) a obsahuje jeho jméno, atributy a adresu, kde je na disku uložen.
- Některé operační systémy umožňují vytvořit jen jeden adresář (tento se nazývá kořen – root), který obsahuje všechny soubory
- Většina moderních operačních systémů však umožňuje vytvářet libovolné množství adresářů, které vytvářejí hierarchickou strukturu souborového systému.
- Cesta určuje posloupnost adresářů od kořenového adresáře až k samotnému souboru

Linky

- V souborovém systému rozlišujeme dva druhy linků:
 - Hard link což je ukazatel na fyzické tělo souboru. Každý pojmenovaný soubor na disku je tedy vlastně hard link. Moderní operační systémy umožňují vytvářet více hard linků k jednomu souboru.
 - Soft link je odkaz na jiný soubor, který je specifikován jeho cestou.

Souborové systémy

- FAT32 je jednoduchý souborový systém, proto je podporován prakticky všemi operačními systémy
 - FAT tabulka
 - kořenový adresář
- NTFS byl navržen jako souborový systém pro Windows NT
 - podpora pro přidělování práv k souborům
 - kompresi na úrovni souborového systému
 - šifrování
 - diskové kvóty umožňující nastavit maximálně využitelné místo na diskovém oddíle pro konkrétního uživatele
 - sturktura
 - bootovací sektor
 - master file table (MFT), což je seznam všech souborů na disku
 - systémové soubory
 - ostatní soubory.
- UFS (Unix File Systém) je souborový systém používaný v Unixu

Správa zařízení

Správa zařízení

- Úkolem operačního systému při správě zařízení je především:
 - Zajistit nezávislost na zařízení. To znamená, že například můžeme napsat program, který vytváří a ukládá soubory na libovolná zařízení (disk, flash disk, ...) a pro každé z těchto zařízení není potřeba tento program měnit.
 - Zajistit ošetření chyb zařízení. Při čtení nebo zápisu na zařízení se může vyskytnout chyba. Operační systém by měl tuto chybu odstranit, pokud to jde, a pokud ne, měl by tuto chybu ošetřit (pokusit se o danou akci znovu, ohlásit chybu, ...).
 - Zajistit sdílení zařízení. Každé zařízení může využívat více uživatelů v tu samou chvíli.
- Tyto cíle zajišťuje operační systém pomocí ovladačů zařízení

RAID

- RAID je metoda zabezpečení dat proti selhání pevného disku
- Zabezpečení je realizováno specifickým ukládáním dat na více nezávislých disků, kdy jsou uložená data zachována i při selhání některého z nich
- Metody:
 - Pruhování
 - Zrcadlení
- Druhy: RAID 0, RAID 1, RAID 5, RAID 6

Shell

Shell

- řádkový
 - command.com (příkaz cmd)
- grafický
 - Průzkumník

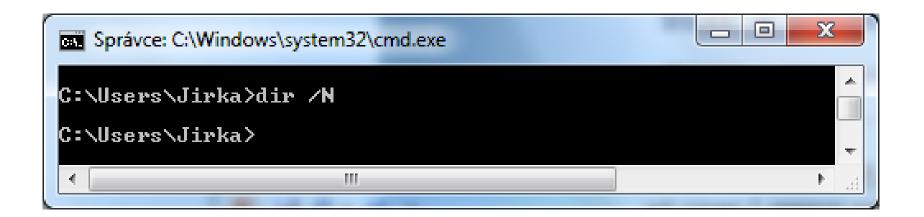
Řádkové příkazy shellu cmd.exe

- dva režimy:
 - interaktivní režim, ve kterém jsou vložené příkazy ihned zpracovány
 - dávkový režim, který provádí příkazy předem zapsané v dávkovém souboru s příponou .BAT
- všechny příkazy jsou provedeny po stisknutí klávesy Enter
- listování v naposledy provedených příkazech pomocí kurzorových kláves
- informační příkazy
- ostatní
- přepínače operátory přesměrování
- obecné:
 - /? nápověda
 - help

Syntaxe příkazů

příkaz /přepínač

- př:dir /N
- přepínače slouží k nastavení parametrů příkazu
- nápověda k každému příkazu:
 - /?
 - help
 - př:dir /?

Pohyb v souborovém systému

- informace o aktuálním místě, kde se v souborovém systému nacházíme je před znakem ">"
- cd- změna adresáře
 - Příklady:
 - cd .. přesune se do nadřazeného adresáře
 cd test přesune se do podadresáře test
 aktuálního adresáře
 - cd c:\windows přesune se do adresáře
 c:\windows
- změna svazku napsat kořenový adresář svazku
 - Příklady:
 - N: přesune se na svazek N

Práce s adresáři

- dir vypíše obsah adresáře
 - Příklady:

```
dir - vypíše obsah aktuálního adresáře
dir c:\windows - vypíše obsah adresáře c:\windows
dir c:\windows | more - odstránkuje výpis
```

- md vytvoření adresáře
 - Příklady:

```
md pokus – vytvoří adresář pokus v aktuálním adresáři
```

md o:\zacpalj\pokus - vytvoří adresář pokus v
adresáři n:\zacpal

rd - odstranění adresáře

Úkol

- Přejděte do vašeho domovského adresáře na disku N:
- 2. Vytvořte zde adresáře fotky, dokumenty a test.
- 3. V adresáři dokumenty vytvořte podadresář osobní, pracovní.
- 4. Smažte adresář test.

Práce se soubory

- copy kopírování souborů
 - Příklady:

```
copy test.txt n:\test\ - zkopíruje soubor test.txt z aktuálního adresáře do adresáře n:\test\
```

copy test.txt n:\test1.txt - zkopíruje soubor test.txt z aktuálního adresáře do adresáře n:\ a přejmenuje ho na test1.txt

- xcopy kopírování i včetně podadresářů
 - Příklady:

```
xcopy O:\Links Linky\ - zkopíruje obsah adresáře O:\Links do adresáře O:\Linky
```

- del smazání souboru
 - Příklady:

```
del test.txt - smaže soubor test.txt v aktuálním adresáři del Linky\ - smaže všechny soubory z adresáře Linky
```

type - vypíše textově obsah souboru

Úkol

- Zkopírujte libovolný soubor z adresáře
 c:\windows do adresáře dokumenty ve vašem
 domovském adresáři.
- 2. Smažte tento soubor.

Procesy

- tasklist zobrazí běžící procesy systému
- shutdown vypnutí nebo restart počítače
 shutdown -r -f -t 1 restart PC za 1s s
 vynuceným ukončením aplikací
- tskill ukončení procesu podle PID či jména, i na vzdáleném
 PC
- taskkill silnější příkaz pro ukončení procesu, může používat filtry, ukončovat více procesů naráz

Informace

- systeminfo přehled základních info o systému včetně instalovaných hotfixů
- ver vypíše verzi operačního systému
- time zobrazí aktuální čas

Operátory přesměrování

- > (znak větší) přesměruje výstup příkazu do souboru nebo zařízení (tiskárna), standardně směruje do okna příkazového řádku
 - Příklady:

```
dir c:\windows > o:\vypis.txt - uloží výpis
obsahu adresáře do souboru na disk
```

- >> (dvakrát znak větší) obdoba příkazu >, ale provádí přidání do uvedeného souboru
 - Příklady:

```
systeminfo >> o:\vypis.txt - připojí systémové
informace na konec souboru vypis.txt
```

- & (ampersand) spojí dva příkazy, spustí nejprve jeden a pak druhý
 - Příklady:

```
dir c:\ & dir d: - postupně vypíše obsah adresáře c:
a d:
```